

Er det slik vi vil ha det?



Maleri av Rolf Groven

Gudrun
Høyerstad
Høysestervn. 50 a
0768 Oslo

-Omstill RV

**-Kast inn
alle krefter**

Landsstyret

RVs landsstyre har vedtatt å omstille RV for EU-kamp de neste månedene fram mot EU-avstemninga.

Det er viktig å få vist fram motstanden gjennom konfrontasjoner og avstemninger.

RV-medlemmene må fortsette å være «ved- og vannbærere» i nei-fronten. Samtidig må vi bruke våre erfaringer i å mobilisere mange folk i den politiske kampen.

Kampen avgjøres over kaffebordet!

Brit Unni Arntsen, Astri Holm, Charlotte Kristiansen og Erling Folkvord oppfordrer til aktivitet:

- Ta kampen på alvor, ha respekt for maktas enorme krefter, ta enhver tviler alvorlig, sats på fakta og kjensgjerninger — det tjener oss mest. Møt folk der de er på arbeidsplasser, skoler, universiteter og hjemme.

«En særegen stemme i nei-koret»

Jørn Magdahl poengterer at RV må hevde det systemkritiske NEI.

EU er et kapitalistisk «prosjekt» med to sider som forutsetter hverandre:

De frie frihetens marked innad, og imperialistisk mur og rivalisering utad. I tillegg kommer at EU er et «forvaltningsdiktatur». Vi må hevde våre egne synspunkter om EU.

Innspill

Ny tid for sosialisme

Folkeavstemninga om EU-tilslutninga vil føre til at folks politiske engasjementet vil øke kraftig. Samtidig vil makta kaste alle sine krefter inn for å få sin vilje. Men dermed vil makta avsløre seg. Folk vil se løgnene deres, at de opptrer med ett budskap enten de er monopolkapitalister, statsråder, organisasjonsledere eller journalister. Deres kamp mot arbeidsfolks rettigheter, og ikke minst deres forakt for arbeidsfolk, vil komme tydelig fram.

Kampen om EU vil gi oss mulighet til å stille spørsmål om hele det politiske og økonomiske systemet. Om hva slags liv, hva slags menneskeverd og hva slags økonomisk system vi vil ha. Dette gir oss store muligheter for å forklare hva som må til mot kapitalens store arbeiderfiendtlige imperialistprosjekt, Den europeiske unionen. Det er hele systemet som må bort.

Hovedmålet er å vinne avstemninga, og ta de taktiske hensyn som er nødvendig for det. Men samtidig er EU-striden en sjelden anledning til å argumentere for sosialismen, og til å organisere for sosialismen. Etter EU-avstemninga vil det kapitalistiske diktaturet trekke seg tilbake bak et penere forheng, så det gjelder å snakke om det kapitalistiske systemet når det viser seg i hele sin maktarroganse midt på banen.

Kjemp for hver en mulig nei-stemme, og verv partimedlemmer for sosialismen!

Ove Bengt Berg

En særegen stemme i nei-koret

Vår fortjeneste har vært den klare analysen av EØS. Men vi må også hevde våre egne synspunkter på Unionen.

Jørn Magdahl insisterer på at RV har en særegen rolle å spille i EU-kampen.

Ja, mange av RV-medlemmene har gjort en svært stor jobb i «Nei til EU». Men kanskje har vi vært for mye «stille motor» og for lite bevisste på vår egen rolle. RV må hevde det systemkritiske NEI. EU er et kapitalistisk «prosjekt» med to sider som forutsetter hverandre: De frie frihetens marked innad, og imperialistisk mur og rivalisering utad. I tillegg kommer at EU er et «forvaltningssjikt».

Den økonomiske og monetære unionen binder oss enda sterkere til en markedsliberalistisk politikk. Den diskriminerende tollunionen, den felles asylopolitikk og felles forsvars- og sikkerhetspolitikk —



Jørn Magdahl, Nestleder i RV (Foto: Klasekampen)

med integreringa av Vestunionen i EU og oppbygging av egne militære styrker er ulike sider av EU som imperialistisk blokk. Bedre enn andre kan vi vise forskjellen på sjølrådere og sjølvinnisme, og konsekvenser for arbeiderklassen.

- Dette er synspunkter du utdper nærmere i heftet «Fra indre marked til felles hær — RVs NEI». Men like viktig som RVs særegne stemme i politikken, er den

taktiske linja vår?

— Et motstandsarbeid som er ensidig innretta på postkasse- og passiv løpeseddelutdeling vil lett bli et offer for mediekjøret. Flere demonstrasjoner, politiske streiker, konfrontasjoner på møter og i nærmiljøet — og uravstemninger vil bli viktige elementer i en mer aktivistisk taktikk. Men ingenting av dette gir seg sjøl. Vi trenger politiske taktiske fora for å få til mer.

Sju måneders kamp

RV har spilt og spiller en viktig rolle i EU- og EØS-kampen, og mange RVere har gjort og gjør en kjempeinnsats. Men innsatsen vår holder ikke sett i forhold til den situasjonen landet står overfor.

Situasjonen krever mere av oss både politisk, taktisk og aktivitetmessig. Det er nødvendig med drastiske omprioriteringer på alle nivåer i partiet, sier RVs leder, Aksel Nærstad.

RVs innsats i de seks til åtte månedene fram til ei folkeavstemning kan bli avgjørende for om Norge skal fortsette som en sjølstendig nasjon eller bli Unionsmedlem. Dagen etter folkeavstemninga kan det være for seint å angre. Unionstilhengerne har maktapparatet, pressa, LO-ledelsen, NHO, og de vil bruke det de synes er nødvendig av penger, trusler og lovnader for å få et JA-flertall. Nei-sida må svare med aktivister, argumenter og aksjoner. Hver RV-gruppe må nå raskt diskutere RVs rolle i månedene framover, hvilke sider ved EU vi skal legge mest vekt på, og hvordan vi skal jobbe. Og hvert enkelt RV-medlem og sympatisør må prioritere kampen mot Unionsmedlemsskap. Jeg vil be alle styrer, lag og enkeltmedlemmer i RV om å lese og diskutere vedtaka fra landsstyret om EU-kampen, sier Aksel.

Tilhøvet mellom EU- og EØS-kampen

Av Terje Kollbotn, fagleg leiar i RV

Landsstyret har tilsluttet seg det politiske innholdet i denne artikkelen.

Vi treng ei politisk og taktisk avklaring når det gjeld tilhøvet mellom kampen for nei-flertal i folkerøystinga og kampen for å få oppheva EØS-avtalen. Når medlemskapsforhandlingane no ser ut til å gå mot slutten, vil presset for å få EØS-motstandarane til å halde kjefst om EØS, auke. Både innan Nei til EU og i RV sine rekkjer lyt vi utvikle ein konkret strategi og taktikk som gjer at vi står på to bein, slik at kampen mot EU-medlemskap og EØS kan tene og styrke kvarandre.

1. EØS ER ØKONOMISK MEDLEMSKAP I EU.

Gjennom eit dobbelt politisk statskupp i forrige stortingsperiode (oktober -92 og april -93) lukkas DNA-regjeringa og stortingsfleirtallet med å melde Norge inn i den indre marknaden til EU, basert på kapitalen sine fire fri domer. Dette udemokratiske vedtaka og den avtalen med EU, vil undergrave politisk og nasjonal styring i Norge i større grad enn EEC-medlemskap i 1972. Marknadsliberalis-

me, privatisering og rasering av arbeidsplassar i ei rekkje bransjar er prisen norske arbeidsfolk må betale for EØS-avtalen, uansett resultatet av folkerøystinga om EU-medlemskap.

2. EU-MEDLEMSSKAP ER MEIR OMFATTANDE ENN EØS-MEDLEMSSKAP.

EØS-avtalen er ikkje tema for medlemskapsforhandlingane. Alle norske lovendringar som alt er gjort for å tilpasse Norge til EU-direktiv, og lovendringar og økonomiske endringar som kjem som ei fylgje av EØS 2-pakka og nye EU-rettsaktar, vil og bli gjort gjeldande ved EU-medlemskap. Samstundes vil eit medlemskap i den Europeiske Unionen (EU) og tilslutning til Maastricht-traktaten, innebere at Norge blir med i ein felles valutapolitikk med felles sentralbank, felles utanriks- og militærpolitikk, ja del av ei ny europeisk supermakt. EU-forhandlingane har i stor grad dreidd seg om overgangsordningar. Varige særordningar for Norge har vore uaktuelt.

3. UTAN SIGER I FOLKERØYSTINGA OM EU, TAPAR VI KAMPEN MOT EØS-AVTALEN

Meiningsmålingane 5.3-94 viste 52% nei,

34% ja og 18% tja. Dette er ikkje betryggande. Når ja-propagandaen set inn for fullt i presse, gjennom statsapparat og gjennom NHO-offensiven, er det eit heilt ope spørsmål om det blir ja eller nei ved folkerøystinga. Vi går no inn i ein fase det hovemålet er å få størst mogleg nei-flertal. Jo større nei-flertal ved EU-røystinga, jo større nederlag for dei framste ja-til-EØS-kreftene og dermed betre grunnlag for å få sagt opp EØS-avtalen.

EØS-avtalen kan seiast opp med 12 måneders frist, medan EU-medlemskap er bortimot uoppseieleg. Difor er det no eit overordna politisk mål både for Nei til EU og Raud Vallianse å vinne eit størst mogleg nei-flertal i folkerøystinga om EU-medlemskap.

4. EØS-KAMPEN MÅ TENE EU-KAMPEN - EU-KAMPEN MÅ TENE EØS-KAMPEN

Landsmøtet i Nei til EU i november -93 vedtok at NTE har som mål både å vinne folkerøystinga og utmelding av EØS. Å legge ned EØS-kampen no og samle alle krefter mot EU-medlemskap, vil vere ei politisk og strategisk feilvurdering. Ei slik line vil for det første føre til at Ja-sida gjer folkerøystinga til eit val mellom EU-medlemskap og EØS-avtalen. For det andre vil grunnlaget for å halde

fram og trappe opp kampen for utmelding av EØS etter eit nei-flertal bli undergravid. For det tredje vil nei-sida gje frå seg mange gode argument mot EU-medlemskap, t.d. på område der verknaden av EØS-avtalen har tatt til å gjelde (t.d. anbodspolitikken) og på område der EU-medlemskap og EØS-avtalen i praksis fører til det same (t.d. energipolitikken, konsesjonslover, tjenestedirektivet osv.)

Politiske strategar blant nei-folk som er for EØS i DNA, og sentrale folk i SV og SP, arbeidar for å skipe ei nei-regjering som skal styre på grunnlag av EØS-avtalen etter eit EU-nei. Dei ynskjer ikkje ein sterk og vaken nei til EØS-opinion.

RV SI OPPGÅVE LYT VERE

a) å gå i brodden for ei politisk og organisatorisk stormobilisering i det norske folket for å få eit størst mogleg nei-flertal i folkerøystinga mot EU.

b) å avsløre og synleggjere det konkrete innhaldet og verknaden av EØS-avtalen, ikkje minst for fagrørsla, reise kampar mot verknedene av EØS-avtalen på sentrale områder og gjennom dette auke forståelsen mot både heile EØS-avtalen og EU-systemet.

OPPRØR

Ansvarlig redaktør: Ove Bengt Berg
I redaksjonen dette nr: Pål Ravnsborg Gjertsen, Rune Soma,
Kari Celius, Kristin Johansen

Innlegg sendes til: Opprør/Rød Valgallianse,
Gøteborggt. 8, 0566 Oslo Tlf: 22 38 42 50, 09-16.00

Ta ansvar — sett i gang sjøl!

Et EU-medlemskap gjør politisk kamp vanskeligere.

Vi kan allerede nok til å diskutere på gata.

Brit Unni Arntsen sitter i ledelsen i Nei til EU. Hun vil først understreke viktigheten av kampen mot EU. Hun er ikke sikker på om alle vi har våkna og skjønt forståelsen av det EU står for. Det gjelder å være aktiv, og ikke sitte frustrert og vente på sentralt materiell. Lag det heller sjøl!

-Det er innmari viktig å få ta tak i det EU står for, sier Brit Unni. EU vil endre det forholdet vi i Norge har mellom arbeid og kapital, gjøre det verre for kvinner og gi oss dårligere miljø, bare for å nevne noe. Særlig er det viktig at vi ser mulighetene for å føre EU-kampen videre etter at avstemninga er over.

-Det blir vanskeligere å arbeide for våre politiske mål hvis makta flyttes

til Bryssel. Dessuten er EU-kampen også en kamp for å hindre at apatien sprer seg. Alt i dag er oppgittetheten overfor myndighetene og politikerne stor.

- Kampen avgjøres der folk er, det vil si hjemme, på arbeidsplasser, på skoler og universiteter. Ledelse på meningsmålingene er ingen garanti når vi skal kjempe mot maktas uhyre sterke krefter.

- Nå går vi over fra en periode med informasjon til agitasjon. Det vil si fra utredning til konfrontasjon. Med konfrontasjoner mener jeg alt fra debatt til aksjoner.

- Røde fora er svært viktig for å skolere oss i kampen. Men jeg synes det er viktig å understreke at vi allerede i dag veit nok til å ta diskusjoner på gata. Nå kan vi ikke lenge spare på kreftene. Vi må ta i bruk våre maktmidler, det vil si få for eksempel fagforeninger til aksjonere, og ellers mobilisere og synliggjøre motstanden.

Forestillinga om framtida må gøres virkelig på et konkret lokalt nivå. Det er garantert at NHO og bedriftsledere vil gå ut lokalt å hevde at vi må inn for å redde arbeidsplassene. Vi må vise det motsatte, for det er jo det som er sant. Her kan vi bruke de mange utredningene som er lagd om konsekvensene for de lokale arbeidsplassene. Vårt perspektiv er at vi ser arbeidslivet som en del av samfunnet, mens NHO ser bedriften isolert.

Ellers kan Arntsen opplyse at faglig utvalg i Nei til EU nå starter en kampanje om velferdsstaten. Dette er ei sak som ja-sida gjerne vil holde utafør, men som er en svært viktig sak for vårt standpunkt. Ikke minst er velferdsstaten viktig ut fra et kvinnesynspunkt, avslutter en kampvillig Brit Unni Arntsen.

Felleskap by og land!

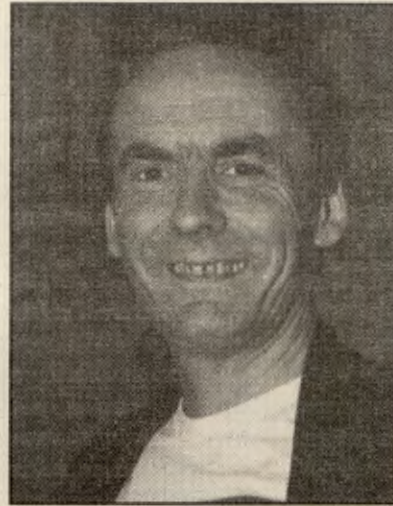
Erling Folkvord framhever betydninga av interessefellesskapet mellom arbeidere og funksjonærer i byene og bøndene og fiskerne.

— Det er helt tydelig at regjeringa har gitt opp fiskeribefolk-

ninga og folk som driver med landbruk, og lokker bybefolkninga med enkel bondehøst i gammel Haakon Lie-stil. Denne agitasjonen må vi imøtegå. Vi i byene har nytte av å få mat basert på egne naturressurser. Ikke minst er det solidarisk overfor verden utafør Europa at vi bruker egne ressurser til å lage maten vår.

Folk i Oslo vil også tape på et EU-medlemskap. Hovedstadsfunksjoner i offentlig og privat virksomhet vil måtte flyttes nærmere Bryssel. Industriproduksjon i Oslo og andre byer vil også bli utkonkurrert av utenlandsk konkurranse.

For oss nå er det viktig å få til demonstrasjoner og aksjoner der nettopp fellesskapet mellom arbeidere og funksjonærer i byene og bønder og fiskere kommer klart fram, oppfordrer RVs stortingsrepresentant.



Erling Folkvord
(foto: Klassekampen)

Kampen er ikke vunnet

Makta til penga og media er enorm: Ta enhver tviler alvorlig -

kampen avgjøres over kaffebordet!

- Nå må alle som er medlemmer være villig til å bruke sine egne ressurser og arbeidskraft til å forhindre et norsk medlemskap i EU, sier Charlotte i Tromsø.

I Tromsø har RVere og andre sosialister vært ved- og vannbærere i EU-kampen. Det er hun glad for, for ved- og vannbærerne gjør et svært viktig massearbeid. Men RVeres styrke er at vi har kamperfaring, vi har erfaring i å lage og delta i aksjoner og mobilisere mange folk om en viktig kamp. Den ressursen går tapt for EU-motstanden hvis vi bare blir postkasseutdelere, sier hun.

Den største faren nå er å tru at motstanden er så stor at resultatet gir seg sjøl. Det er å undervurdere krafta til kapitalen og media. Aller-

ede samme dagen forhandlingsresultatet ble klart, ser vi hvilke massive framstøt vi går i møte. Derfor må kampen trappes opp. Vi må sørge for at Nei til EU ikke legger seg på en passiv linje. Overfor arbeidsfolk må vi bli mer offensive, vi må arbeide for organisering av motstanden på hver enkelt arbeidsplass, legge opp til konfrontasjoner med tilhengerne og kreve avstemninger. I en slik offensiv vil de røde fora spille en helt avgjørende rolle.

Ellers er det viktig at vi ser de langsiktige og store linjene for politikken. Den norske velferden har blitt mulig fordi vi har kombinert bruken av ressurser med demokrati. I EU er tankegangen helt annerledes, her styrer makteliten og storkapitalen.

- Hører du om en tviler, ta henne jævli alvorlig! Forrige gang ble kampene avgjort over kaffebordet. Denne kampplassen passer oss sosialister ypperlig. Nå kan vi vise at

det er vanlige folk som skaper historia. Ta styringa, nøl ikke!



Charlotte Kristiansen
(Foto: Kristin M. Johansen)

-Optimistisk

Mange vil gjøre en innsats mot innføring av EU-systemet i Norge

Astri Holm er optimistisk før EU-kampen. «— Vi i RV har mange folk som veit noe. Jeg har alt fått mange beskjeder om at mange vil gjøre noe. For eksempel «gamle raddiser». Om de ellers ikke har tid til så mye: EU-kampen sier mange av dem at de vil være med på. Det er klart at alle må delta nå!», sier en kampvillig bystyrrerepresentant for RV i Trondheim.

— Sjøl er det viktig at jeg som er en kjent lokalpolitiker engasjerer meg og bruker tida mi på EU-kampen.

— Det er viktig å få fram at EU er et system der makta og byråkratiet rår. For meg som lærer og offentlig tilsatt er det viktig å få fram at EU har et mye dårligere nivå på offentlige ytelse enn vi har, sjøl om vi kan kritisere våre egne skoler og sjukehus for mange mangler. Lureriet om forhandlingene og overgangsordninger må vi

avvise, det er jo EU-systemet vi skal inn under, og det er det vi må ta stilling til - ikke overgangsordningene!

— Tilhengerne representerer makta og kontrollerer media som folk lytter mye til. Vår styrke ligger i engasjementet vårt og at vi har et budskap som tjener folks interesser. Det er viktig å få til en debatt på skoler, i organisasjoner og på stands. Vi må møte tilhengerne av medlemskap på sak, der er vi sterke. Særlig er det viktig å diskutere med ungdommen, og få fram for dem hva EU står for.

— RV er godt organisert, og har avgjørende betydning for både det organisatoriske og politiske motstandsarbeidet. RVere er blant dem som alltid sier ja når Nei til EU ringer rundt for å mobilisere til forskjellig arbeid. Det er svært viktig at vi synes politisk i landskapet der EU-kampen skjer. Vi må organisere oss på fylkesnivå her i fylket for å få tatt vare på våre erfaringer og gjøre en bedre innsats for et nei i folkeavstemninga.

Alle intervju av Ove Bengt Berg

8 måneders kamp for Norges sjølstendighet

Landsstyret i Rød Valgallianse mener forhandlingsresultatet i Bryssel har gitt nye og forsterka grunner til å gå i mot norsk medlemskap i Den Europeiske Unionen.

Regjeringa har gitt etter på helt vesentlige krav. Et eksempel er at regjeringa har gitt opp den nasjonale kontrollen av fiskeressursene nord for 62. breddegrad. Landsstyret understreker at det viktigste ved uni-

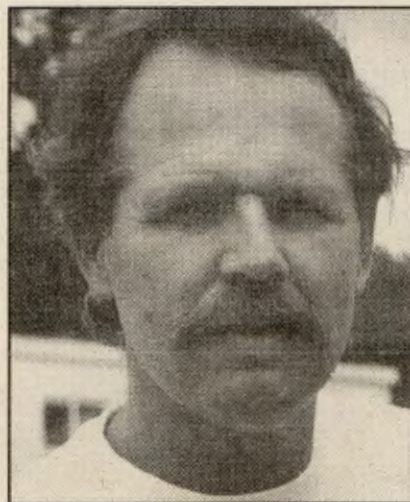
onsmedlemsskapet ikke var forhandlings tema i Bryssel; Regjeringa har allerede godtatt og gått inn for å oppgi norsk sjølråderett.

RV maner til intens kamp for norsk sjølstendighet og mot Unions-medlemsskap de få månedene fram til folkeavstemninga. Alle organisasjoner og personer som går i mot Unionsmedlemsskapet må nå drastisk legge opp sine prioriteringer slik at det kan bli langt større slagkraft i motstanden.

Landsstyret mener RV har politis-

ke standpunkter og linjer for hvordan kampen mot EU skal føres som det er helt avgjørende at kommer fram dersom kampen mot EU-medlemsskap skal vinnes. Landsstyret understreker at kampen mot EØS må fortsette om kampen mot unionsmedlemsskapet skal lykkes, at EUs imperialistiske karakter må mer fram i debattene, og at det er nødvendig med langt mer aksjoner og markeringer fra Nei-bevegelsen.

RV krever at regjeringa følger Stortingets vedtak om felles folke-



avstemningsdato med de andre Nordiske land. Alt tyder på at Finland skal ha folkeavstemning i september og Sverige i november. Folkeavstemningen i Norge bør legges på samme dag som i Sverige.

Pressemelding fra Landsstyret
13/3 1994

Aksel Nærstad, leder i RV
(foto: Klassekampen)

OPPRØR

EU-KAMPEN

Hovedpoenger fra forhandlingsresultatet

Dette ble det ikke forhandlet om:

- * Romatraktatens frie friheter om fri flyt av kapital, varer, tjenester og arbeidskraft.
- * Maastrichtavtalen om «Den europeiske union», dvs den økonomiske og monetære unionen, om felles utenrikspolitikk og militær union og om samarbeid om flyktning og asylpolitikk.
- * Norge ba ikke om de unntaka det sies at Danmark har fått fra Maastrichtavtalen. Det kunne ikke blitt noen avtale om det hadde blitt norsk råderett, over fisk, over pengepolitikken, over sysselsetningspolitikken osv.

Om fiskeriavtalen:

- * «Ikke én fisk» ble til all fisk fra 1998. Norge oppgir sin fiskerisone fra 1998. Da overtar EU den juridiske råderetten over fisken.

- * EU forhandler med Russland om fisken i Barentshavet.
- * Ingen juridisk bindende garantier om norske rettigheter, men regjeringa har fått «politiske erklæringer».
- * EUs markedsordninger erstatter råfiskloven. Ikke lenger obligatorisk medlemskap i et salgslag, og alle får rett til å lande fisken hvor en vil.

Om jordbruksavtalen:

- * Norske bønder får mindre jordbruksstøtte. Flere norske skattekroner går likevel til jordbruksstøtte, men det er det de øvrige EU-bøndene som får nytte godt av.
- * Prisutjamninga på melk faller bort fra første dag: Dyrere melk i Nord-Norge enn i Sør-Norge.
- * Sukker blir dyrere, og dermed svært mange andre varer.
- * De økonomiske og politiske forutsetningene for landbrukssamvirkene for egg, kjøtt og melk faller bort.

Ellers:

Norge må betale litt over 9 milliarder kroner i årlig kontingent, og får tilbake under halvparten.

Jens P. Bonde, leder i dansk Nei til EU:

«Blir Norge med i EU får dere 3 prosent innflytelse på unionen, mot at unionen til gjengjeld får 97 prosent innflytelse i Norge.»

Klassekampen 16/3-93

Diktet Gro ikke skjønte:

I stortingsdebatten 17/3 leste Erling Folkvord følgende dikt av Gro Dahle der hun sammenliknet forholdet mellom Norge og EU med forholdet mellom haren og reven. Reven ønsket å spise haren:

«Jeg gir deg en sjanse til å bli en del av mitt kjøtt. På den måten kan jeg bedre passe på deg og du bedre virke gjennom meg.»

Omstill RV til innspurten i EU-kampen

En ferdigforhandla avtale mellom regjeringa og EU i disse dager betyr at vi får folkeavstemning til høsten eller seinest tidlig neste år, altså før RV-landsmøtet og før kommunevalget. Kampen vil trappes opp - og ressursene til JA-sida vil bli mobilisert på en helt annen måte enn til nå.

Selv om RV hele tida har deltatt aktivt i kampen, må den nye situasjonen bety drastiske omprioriteringer på alle nivå i partiet. Siden vi mangler planer for innspurtsfasen, betyr det at vi må lage disse parallelt med at vi øker aktiviteten.

1. Omprioritering

Alle organisasjonsledd i RV må straks diskutere hva folkeavstemningsfasen vil kreve av dem: politisk, taktisk, i opprioriteringer og ressursbruk. I denne sammenheng må vi også diskutere «Nei til EU»s kampanjeplaner.

2. Særegen «stemme» - og på venstresida i fronten

Politisk, taktisk og arbeidsmessig har RV et dobbeltansvar - som revolusjonært parti - og som en svært viktig del av venstresida i fronten. Vi vil bruke mest krefter gjennom fronten, men både i utviklinga av politikken og taktikken - og gjennom egne utspill har partiet en viktig oppgave.

RVs særegne stemme i NEI-kampen er forsøkt formulert i heftet «Fra indre marked til felles hær - RVs NEI». RV vil komme med en egen agitasjonsløpeseddel i stort opplag med våre viktigste argumenter mot EU etter forhandlingsresultatet.

RV vil spesielt ta ansvar, selv og som pådriver i fronten, på noen områder hvor det er få andre som gjør det:

- Systemkritikken: Merkedsliberalismen, forvaltningsdiktaturet og spesielt: imperia-

lismen.
- Innretting på arbeiderklassen: Konsekvensene for arbeidsplassene i ulike bransjer og ulike deler av offentlig sektor - av tilpassningspolitikken, EØS og fullt medlemskap. Nedbygginga av velferdsstaten. Den ekstraordinære LO-kongressen blir en viktig styrkeprøve.

- Behovet for en mer aktivistisk front.

3. «Røde fora»

Mange RV'ere har gjort en stor og viktig jobb i EF/EØS-kampen så langt, men helhetlig sett har vi vært for mye «ved og vannbærere» og «stille motorer» i fronten. Vi må bli enda bedre politiske og taktiske ledere. Hovedmetoden for å få dette til er «røde EU/EØS-fora» (RV, AKP, m.fl.) e.l. taktisk-politiske fora (f.eks. organisasjonsledd i RV der det passer), gjerne på fylkesnivå.

4. Landsomfattende nettverk - Opprør som kollektiv organisator

I folkeavstemningsfasen trenger vi full oversikt over RVerne, RV-sympatisører, RV-arbeid - og «røde fora» i EU-kampen. Bare da kan «sentralen» ta initiativ og formidler ideer. Frist for å melde inn til RV-kontoret: 15. april. Hovedoppgaven for Opprør blir å være kollektiv organisator for RVerne i EU-kampen.

5. «Vinne» folk gjennom kamp og konfrontasjoner

Det er imponerende at «Nei til EU» kan dekke alle postkasser i hele landet, men det er ikke nok. Flest mulig av medlemmene i fronten må ut i kamp. Konfrontasjonsmøter, avisdebatter, diskusjoner på jobben og på gata. Det må legges opp til skolering ut fra det behovet som melder seg gjennom kampen.

6. Demonstrasjoner og aksjoner

EEC-kampen i 1972 blei avgjort av en allianse mellom distriktene og arbeiderne i storindustrien i «sentrale strøk». Mange av NEI-bastionene i storindustrien er siden nedlagt. Opinionen svinger raskere enn før. For å holde på motstanden i bredden er det nødvendig å utvikle den i dybden - dvs å utvikle større aktivitet og flere aktivister. Vi må utvikle 1. mai som NEI-dag, men det er ikke nok. I Nordland har det allerede vært demonstrasjoner mot forhandlingsresultatet. Slikt ønsker vi mest mulig av. Vi bør jobbe for politiske streiker i NNN-bedrifter som skal på slaktebenken osv.

7. Uravstemninger

I sterke NEI-bastioner har det vært en tendens til at motstanden «råtner på rot». Nå må slike steder stå fram som eksempler, f.eks. gjennom uravstemninger og folketog. Også andre steder kan uravstemninger være en måte å tvinge fram diskusjoner og få flere til å ta stilling.

8. Bruke de parlamentariske organene

Vi må bruke posisjonene våre på Stortinget, i fylkestyrene og i kommunestyrene til å tydeliggjøre konsekvensene av EØS/EU. I kommuner og fylker kan det f.eks. gjøres

gjennom å ta opp tjenstedirektivet, i forbindelse med vedtak av kommuneplaner - og gjennom forslag om lokale konsekvensutredninger, eller gjennom å konfrontere med alternativutredninger. Det er viktig å bygge ut samarbeidet med andre NEI-representanter. Gode erfaringer må spres gjennom Opprør.

9. Målgrupper

I folkeavstemningsfasen vil det bli mye snakk om å vinne tvilerne. RVs misjon vil ikke først og fremst være å overtale «marginalgruppene», selv om vi på slutten kan spille en viktig rolle gjennom «person til person»-overbevisning, men ved å bidra til å vinne større bredde gjennom «større dybde». Men vår innsats kan bli viktig for store grupper. Vår system-kritikk/«tøffere tone» er bra overfor ungdom og studenter som blir viktige grupper; vi har innvirkning på om kvinnebevegelsen kaster kreftene inn, og på hvilken vei «det blåser» i viktige deler av fagbevegelsen. I innspurten er «Er du i tvil - stem NEI» en god parole.

10. Bygg RV og RU gjennom EU-kampen

Under folkeavstemningsfasen vil den politiske interessen øke kraftig. De mest markante NEI-partiene vil øke medlemspotensialet. Særlig blant ungdom og studenter er det mulig å rekruttere gjennom denne kampen. RV/RU-leda studiesirkler vil både tjene «Ungdom mot EU» og rekrutteringa til RU/RV. Åpne møter i tilknytning til programdebatten er godt egna til å skape interesse for RV blant folk vi jobber sammen med i EU-arbeidet.

Vedtatt av landsstyret 13. mars 1994.